

БАСНЯ

На двама политсъперници

Бълха стръвница
навлѣзла въ чорлавата грива
на гладенъ лъвъ
и лакомо засмукала кръвчица.
Не щешъ ли въшка уродлива
надава вой
и съ дива стръвъ
върху бълхата тя полита
и — почва бой.
Една на друга съ бѣсъ
кръвниците връхлитатъ
съ единъ и сжщъ претекстъ —
защитата на лъвовата честь,
пъкъ то въпросътъ билъ
за топличката кръвъ
на глупавия лъвъ.

*

Тукъ въ баснята е ясна мисълта —
съ „бълхи“ и „въшки“ пъленъ е свѣта.